

ת"פ 40189/03/18 - מדינת ישראל נגד מ ק

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 40189-03-18 מדינת ישראל נ' ק(עציר)
בפני כבוד השופט ירון מינטקביץ

בעניין: מדינת ישראל ע"י עו"ד דולי מזעל

המאשימה

נגד

מ ק ע"י עו"ד מוסטפא יחיא

הנאשם

הכרעת דין

רקע ויריעת המחלוקת

נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות אלימות שונות כנגד ילדיו. מרבית העבירות המיוחסות לנאשם נעברו בבית בו מתגוררת גרושתו של הנאשם עם ילדיו ב---. ואלו עובדות כתב האישום:

על פי האישום הראשון, ביום 11.02.18 בשעות הבוקר הגיע הנאשם לביתה של גרושתו, ד' ק', ב---, שם היא מתגוררת עם ילדיהם המשותפים. הנאשם פגש בבנו פ' (יליד 2001) מחוץ לבית והודיע לו כי בכוונתו לטוס. כששאל פ' את הנאשם לאן בכוונתו לטוס, צעק עליו הנאשם, סטר לו ובעט בו וכתוצאה מכך נפל פ' והתגלגל במדרגות.

בהמשך עלה הנאשם לבית המשפחה, נכנס אל הבית והחל לצעוק על בתו ר' (ילידת 1998), דרש את הטלפון הנייד שלה כדי לשוחח עם גרושתו ד' ולאחר ששוחח איתה ודרש שתגיע מיד הביתה, הטיח את הטלפון ברצפה ושבר אותו. בהמשך, פנה הנאשם לנעול את דלת הבית. ר' ניסתה למנוע ממנו לעשות כן והנאשם דחף אותה והחל לשבור חפצים בבית.

בשלב זה עלה פ' אל הבית וביקש להיכנס. הנאשם פתח לו את הדלת ופ' התרחק ופנה למדרגות, הנאשם רדף אחריו, ירק לעברו והכה אותו בעצמה בחזהו וכתוצאה מכך נפל פ' פעם נוספת והתגלגל במדרגות.

לאחר מכן, חזר הנאשם אל הבית, לקח לידי סכין גדולה ומשוננת, דפק עמה על השולחן ואיים על ילדיו, פ' (יליד 2003), ר' (ילידת 2007) ור' באמרו "או שאני מת היום או שאני הורג אתכם" ובהמשך הכניס את הסכין לכיס מכנסיו.

בשלב זה הגיעה ד' אל דלת הבית יחד עם שכנים נוספים וניסתה להיכנס לביתה הנעול. ר' פנתה לעבר הדלת על מנת לפתוח אותה, אך הנאשם חסם את דרכה, שלף את הסכין מכיסו והניף אותה לעברה. כשר' נכנסה עם אחיה, פ' ור' אל החדר, נכנס אחריהם הנאשם עם הסכין ואיים כי יהרוג את עצמו. ר' צעקה לנאשם לחדול ממעשיו והנאשם הכה אותה בפניה בכח והיא נפלה לרצפה וכתוצאה מכך נגרמו לה כאב ואדמומיות בפניה. כשניסתה ר' לסגור את דלה

עמוד 1

חדרה, נכנס הנאשם אל החדר הניף לעברה את הסכין ואיים עליה כשאמר "עכשיו אני דוקר אותך". פ' ניגש לנאשם על מנת למנוע ממנו לפגוע בר' והנאשם דחף אותו אל הקיר וגרם לו לכאב.

לאחר מכן, ר' פתחה לאמה את דלת הבית ויחד עמה נכנסו הבן פ' והשכן נוח גית. כשהבחין הנאשם בפ' הוא זרק לעברו מנורת שולחן אשר נשברה. השכן נוח ביקש לדבר עם הנאשם והנאשם בתגובה הניף לעברו את הסכין ואיים עליו מלהתקרב לעברו. בטרם עזב את הבית איים הנאשם כי עוד ישוב.

לאור מעשים אלה, יוחסו לנאשם, שתי עבירות של תקיפת קטין בידי אחראי, שתי עבירות אימים, החזקת סכין, תקיפה הגורמת חבלה ממשית והיזק בזדון.

על פי האישום השני ביום 03.09.17, במהלך חג הקורבן, היה פ' עם אחיו פ' (יליד 1996) ועם הנאשם בנגרייה ב---. הנאשם התעצבן מסיבה לא ברורה, הרים קרש ובו מסמרים והכה באמצעותו את פ' ברגליו. כתוצאה מהמעשים נגרמו לפ' חבלות, שפשופים ופצעים ברכו והוא נזקק לטיפול.

בשל מעשיו אלה, יוחסה לנאשם עבירה של תקיפת קטין בידי אחראי הגורמת חבלה של ממש.

בתשובתו לאישום מיום 03.05.18 הודה הנאשם כי התעצבן כאשר ראה את בתו שוטפת כלים, שבר דברים במטבח הבית, ביקש שאשתו תגיע הביתה, הרים סכין ואיים כי יפגע בעצמו אך לא באחרים. הנאשם כפר כפירה גורפת במיוחס לו באישום השני. עם זאת, בעדותו לפני צמצם הנאשם את יריעת המחלוקת והודה במעשים נוספים אשר יוחסו לו.

ראיות הצדדים

מטעם המאשימה העידו גרושתו של הנאשם ד', וכן ילדיו, ר', פ', ר', פ' ופ'. מטעם ההגנה העיד הנאשם.

עדוּתה של ר' ק' מיום 24.06.18

העדה היא בתו של הנאשם, כבת 19. בעדותה סיפרה, כי אביה נכנס לביתה, אמר לה להתקשר לאמה ושמע כי האם אמרה לה לא להכניס אותו הביתה. בעקבות כך לקח אביה את הטלפון ושבר אותו. בהמשך נעל את דלת הבית וכשרצתה לפתוח אותה, דחף אותה הנאשם, דרש כי תכין לו קפה, החל לצעוק והוציא סכין מהמגירה. הנאשם צעק ואיים ואמר "או אני רוצח או שאני נרצח" ("יא קאתל יא מקתול" - עמ' 19, ש' 17). כשהשכנים דפקו על הדלת, אמר הנאשם כי הוא יהרוג את עצמו והעדה ניסתה לדבר איתו, אך הוא סטר לה על לחיה השמאלית. כשפנתה העדה ללכת, הנאשם רדף אחריה, צעק עליה ואיים עליה עם הסכין, כי אם תדבר מילה נוספת ידקור אותה. בשלב זה, כששמעה ר', אחותה, את דבריו של אביה, פתחה את הדלת כדי שהשכנים יכנסו ואלה לקחו אותה ואת אחיה לביתם. בהמשך כשחזרה אל הבית הבחינה בשברי זכוכית על הרצפה.

בחקירתה הנגדית העידה ר', כי פ' ור' עלו הביתה וסיפרו לה כי אביה תקף את פ', אך היא לא ראתה זאת. כשנשאלה מדוע במשטרה אמרה כי קיבלה את הסטירה בלחי ימין ואילו בפני ביהמ"ש העידה כי הסטירה הייתה על לחי שמאל, העידה כי לא הייתה מרוכזת באיזה צד קיבלה את המכה.

שאלה אשר עלתה ביחס למסרון שקיבלה העדה בטלפון הוסברה על ידה בכך שהמכשיר נמסר לתיקון וגב כך עבר איפוס וההודעה נמחקה.

עדוּתוֹ שֶׁל פ' ק' מיום 24.06.18

העד הוא בנו של הנאשם, כבן 14. מתגורר עם אמו ב-... בעדותו סיפר כי אביו התקשר לאחיו פ' וביקש ממנו לפגוש אותו מתחת לבית. העד ירד יחד עם אחיו פ' ואחותו ר' לפגוש את הנאשם. הנאשם סיפר להם כי הוא נוסע לחו"ל וכשפ' שאל אותו לאן הוא נוסע, החל להתעצבן וסטר לפ'. בשלב זה ר' עלתה הביתה וכשרצה גם הוא לעלות, רדף אחריו הנאשם עד לדלת הבית. ר' אחותו התכתבה בדיוק עם אמם ולבסוף שוחחה איתה בטלפון. הנאשם התעצבן, דחף את דלת הבית באלימות והחל לשבור דברים בבית. אמו של העד התקשרה אליו והנאשם ביקש לשוחח איתה, נטל את הטלפון וחבט אותו לרצפה. בהמשך התקשרה אמו לאחותו והנאשם לקח את הטלפון שלה וזרק אותו על ארון המטבח. לאחר מכן נטל הנאשם סכין, אמר כי הוא מתכוון להרוג את עצמו ואחותו צעקה לו שיפסיק. בתגובה סטר לה הנאשם בפניה והלך אחריה לחדרה. העד ביקש להפריד בין הנאשם לאחותו והנאשם הכה אותו בידו, שהייתה שבורה עוד בטרם האירוע ודחף אותו אל הקיר. בשלב זה פתחה אחותו הקטנה את דלת הבית כדי שאמו תיכנס יחד עם השכנים. הנאשם נופף בסכין לכיוון השכן נוח שנכנס אל הבית יחד עם אמו של העד.

ביחס לאירוע קודם שהתרחש, סיפר העד כי במהלך עיד אל אדחה נסע לחברון יחד עם אחיו פ' ועם אביו. פ' ביקש את הטלפון שלו על מנת לשוחח עם אמם, הנאשם התעצבן, קילל את העד "אינעל אבוכ יא כלב", תפס חתיכת עץ ועליה מסמרים והיכה באמצעותה את העד על רגלו וגרם לו לסימנים. בעקבות האירוע הלך עם אמו לרשויות הרווחה.

עדוּתוֹ שֶׁל ר' ק' מיום 24.06.18

העדה היא בתו של הנאשם, בת 11. מתגוררת עם אמה ואחיה ב-... חרף גילה העידה בעצמה. לדבריה, היא ירדה עם אחיה פ' ופ' אל הכניסה לבניין, שם פגשו את הנאשם. הנאשם אמר להם כי הוא נוסע ולא מתכוון לחזור וכשפ' שאל אותו לאן הוא נוסע, החל הנאשם לצרוח עליו, רדף אחרי פ', נתן לו סטירה ודחף אותו אל המדרגות. לאחר מכן עלו אל הבית והנאשם חיפש סכין במגירות, נטל סכין גדולה ארוכה ומשוננת לחיתוך בשר ועוף, בעלת ידית שחורה, הניף אותה לעבר אחותה, ר', סטר לה ואמר לה כי יתקע את הסכין בבטנה או בחזה. בהמשך הלכו אל החדר, הנאשם הגיע אחריהם, אמר כי יהרוג את עצמו והיא ופ' ניסו להרחיק את הסכין ממנו ללא הצלחה. הנאשם דחף את פ' והעדה ניגשה אל הדלת על מנת לפתוח אותה לאמה, לנוח וליתר השכנים. כשנכנסו אל הבית, הנאשם נופף בסכין לעבר נוח. כשהלך הנאשם מהבית הסכין נותרה אצלו והוא איים כי עוד ישוב. השכנים דאגו להוציא את העדה ואת אחיה מהבית וכאשר חזרו אל הבית היו שברי זכוכיות על הרצפה.

עדוּתוֹ שֶׁל פ' ק' מיום 24.06.18

העד הוא בנו של הנאשם, כבן 17. מתגורר עם אמו ואחיו ב-... ביום האירוע התקשר אליו הנאשם וביקש כי יירד למטה על מנת לשוחח עמו על משהו דחוף. העד ירד לפתח הבניין והנאשם הודיע לו כי הוא נוסע. כששאל העד את הנאשם לאן בכוונתו לנסוע, החל הנאשם לצעוק עליו, סטר לו ובעט בו לכיוון המדרגות. העד ברח לכיוון המדרגות והמתין שם שהנאשם ילך. בהמשך, פגש בו הנאשם פעם נוספת, ירק עליו 3 פעמים ונתן לו סטירה. כתוצאה מהסטירה העד החליק והתגלגל במורד המדרגות. בהמשך עלה העד עם אמו שהגיעה למקום והמתין מחוץ לדלת הבית, שם שמעו צעקות ושברי זכוכיות. כשפתחה את הדלת אחותו ר', נכנס העד אל הבית, הנאשם הבחין בו, התעצבן וזרק לעברו מנורה שפגעה בו. בהמשך, הבחין באחיו בוכים ובנאשם אוחז בסכין כאשר שכניו הורידו אותו מן הבית.

עדוּתוֹ שֶׁל פ' ק' מיום 01.07.18

העד הוא בנו של הנאשם, כבן 22. בעת שהעיד ריצה עונש מאסר בגין עבירת אלימות (הצדדים לא הרחיבו בעניין זה). עדותו נגעה לאישום השני. העד סיפר, כי כאשר היה בנגרייה עם הנאשם, ביקש מאחיו פ' את הטלפון שלו ובתגובה הנאשם הכה את פ' עם מקל מכה קטנה. פ' בכה אך לא נפצע. היו לו כאבים אך העד לא הבחין בסימנים שנגרמו לפ' כתוצאה מכך. העד שוחח עם אמו בעת שאביו הכה את פ' עם המקל וניתן היה לשמוע את הצעקות.

עדוּתו של ד' עבד אל רחמן ג'ואלס מיום 01.07.18

העדה היא גרושתו של הנאשם (השניים גרושים מזה כארבע שנים) ואם לחמישה ילדים מנישואיה לנאשם. העדה התלוננה במשטרה לאחר שהנאשם הכה את ילדיה כשלא הייתה בבית. על פי דבריה, הייתה אצל הרופא כאשר בתה ר' התקשרה אליה וסיפרה לה כי הנאשם הכה את פ' וכי הוא צועק במדרגות. אמרה לבתה לא להכניס את הנאשם אל הבית ועשתה דרכה אל הבית. העדה ניסתה להתקשר אל הטלפון של ר' אך היא לא ענתה. התקשרה לטלפון נוסף שהיה בבית, ר' ענתה לה ואמרה לה כי הנאשם לא רוצה שהיא תגיע הביתה. בדרך אל הבית פגשה את השכן נוח וביקשה שיבוא לעזור לה להוציא את הנאשם מהבית. כשהגיעה אל הבנין, פ' רץ לעברה ואמר לה כי הנאשם בתוך הבית עם ר', פ' ור' וכי הנאשם נעל את הדלת.

בשלב זה, כולם עלו יחד ועמדו בדלת הבית, שמעו צעקות במשך כ-20 ד' וכשר' פתחה את הדלת, הנאשם צעק לה לצאת. עם כניסתה אל הבית הילדים היו נראים מפוחדים, ר' ור' רעדו והנאשם אחז בסכין ואמר לה לצאת החוצה. נוח השכן אמר לה להתרחק ושהוא ירגיע אותו ולכן היא יצאה והבנות של אחיה לקחו את הילדים החוצה. הבחינה בסימנים על פניה של ר'.

ביחס לאירוע מושא האישום השני, העדה מסרה כי לקחה את פ' לרווחה על מנת לספר על האירוע שהתרחש בחג הקורבן, בו היכה הנאשם את פ' עם עץ בירכו ובידו. העדה תיארה כי באותו היום, התקשר אליה פ' ואמר לה כי הנאשם לקח לו את תעודת הזהות ותוך כדי השיחה החלה לשמוע צעקות ופ' סיפר לה כי הנאשם מכה את פ' ושמעה מבעד לטלפון את פ' צועק "חלאס אבא". בעקבות כך, ביקשה מאחיה המתגורר בבית חנינא לגשת לשם. בהמשך לקחה את פ' לטיפול רפואי. העידה כי חיה בפחד וילדיה ביקשו ממנה לדאוג להגנתם.

בחקירתה הנגדית הבהירה העדה כי אכן לא נכחה באירועים אלא רק ראתה את תוצאותיהם: ביחס לאירוע מושא האישום הראשון העדה ראתה את סימני החבלה על פניה של ר' ואת הזכוכיות על הרצפה וביחס לאירוע מושא האישום השני ראתה את הסימנים על רגליו של פ'.

הנאשם

הודעותיו של הנאשם במשטרה הוגשו בהסכמה וסומנו ת/1-5.

הודעת הנאשם מיום 02.03.18 בשעה 03:50 (ת/1) - הגיע לבית בו מתגוררים ילדיו על מנת לשוחח עם פ' בעניין מאסרו הצפוי של בנו פ'. פ' הרגיז אותו והשפיל אותו והוא התעצבן ורצה להרביץ לו אך פ' ברח ממנו. הנאשם עלה אל הבית וראה את בתו הקטנה שוטפת כלים, התעצבן מאוד וביקש מילדיו שיקראו לאמם. בשל העצבים נטל סכין ממגירת המטבח ואיים כי יהרוג את עצמו ואף בהמשך לקח את הסכין עמו משום שחשש ממשפחת סולטאן המתגוררת ליד המבנה. ציין כי מרוב העצבים אושפז בביה"ח הרצוג. לא זוכר אם זרק את הטלפון של ר' או שעשה נזק למנעול הדלת, לטענתו איבד את הזכרון (ש' 40, ש' 44, ת/1). אמר כי איים להרוג את עצמו ולא מישהו אחר. הנאשם הכחיש

כי הרביץ לבתו ולבנו וכן הכחיש כי הכה את בנו פ' לפני מספר חודשים במהלך החג וטען כי הסיפורים הומצאו וכי אשתו משקרת. הנאשם הודה כי שבר דברים בבית.

הודעת הנאשם מיום 02.03.18 בשעה 07:42 (ת/2)- מתאר כי הובא לחקירה מאשפוז בביה"ח הרצוג, שם הוא מאושפז משום שנכנס לביתו עם סכין. העד אמר כי הוא צורך חשיש כאשר הוא לא מקבל "קלונקס" או "דיקינט". כשהוצג לו הסם שנתפס בחיפוש בכליו, הודה כי קיבל את הסם ממישהו והחזיק אותו בכובעו.

הודעת הנאשם מיום 07.03.18 בשעה 08:14 (ת/3)- הנאשם טען כי אשתו משקרת. הודה כי החזיק בסכין ושבר כמה דברי זכוכית אך לא הרים יד על ילדיו. לא איים על בתו רק איים באיום כללי כי מי שיכנס אל הבית ממשפחת ג'ווליס הוא יהרוג אותו (מסביר כי זוהי משפחתה של אשתו). באותו לילה התקשר למשטרה ואמר כי הוא חולה ומשם הועבר לאשפוז. לא זוכר אם נתן סטירה לר', "אולי" (ש' 34, ת/3). לא זוכר אם דחף את פ', "אולי" (ש' 36, ת/3). חוזר על כך שהתעצבן, זרק דברים ברחבי הבית, איים כי יפגע בעצמו אך לא הרביץ לילדיו ולא איים עליהם.

הודעת הנאשם מיום 10.03.18 בשעה 18:18 (ת/4)- הנאשם שתק במרבית חקירתו. טען כי הכל שקר וכי הוא בן אדם חולה. טען כי הכל שקרים של משפחתה של אשתו.

הודעת הנאשם מיום 10.03.18 בשעה 19:24 (ת/5)- הנאשם לא שיתף פעולה ולא ענה לשאלות החוקר.

עדות הנאשם לפני מיום 09.07.18

הנאשם העיד לפני כי הוא אדם חולה הנוטל תרופות. בדבריו לפני, העיד כי איים בביתו, הרים יד על בתו אך ביצע זאת כי חשש שתיכנס לה זכוכית לרגל. בעניין אירוע מושא האישום השני, העיד הנאשם כי הכה את פ' במקל אך מדובר בסיפור ישן ומאז כבר השלימו.

הנאשם הביע צער על כך שנכנס אל הבית, הרים סכין והכה את בתו (ש' 8, עמ' 41, פרוטוקול מיום 09.07.18). בעדותו הודה כי שבר דברים בבית וביניהם את הטלפון של בתו. הכחיש כי הכה את בנו פ', ותיאר כי רצה להכות אותו אך הוא ברח ממנו ולכן ירק עליו. כאשר שמע כי גיסו הגיע אל מחוץ לדלת הבית, החזיק סכין על מנת להגן על עצמו וגם יצא עמה מהבית, כשהסכין בכיסו, משום שאחיה של אשתו היו שם. הנאשם הכחיש כי איים על ילדיו עם הסכין וטען כי איים להרוג את עצמו אם הגיסיס שלו לא יעזבו את המקום. על פי הנאשם, הילדים מספרים את הסיפור שאמא שלהם אומרת להם לספר. מתאר כי הכה את בתו ודחף גם את פ' על מנת להזיזם מזכוכיות שהיו על הרצפה (ש' 27 עמ' 40, ש' 27 עמ' 43). אישר כי איים כשאמר "אני מת היום או הורג" (ש' 7-6, עמ' 44).

דיון והכרעה

מהראיות אשר לפני שוכנעתי מעבר לספק, כי הנאשם ביצע את המעשים המיוחסים לו בכתב האישום. אנמק:

עדויות הילדים

עדויות של ר' הייתה קוהרנטית וברורה. ניכר היה עליה כי היא מספרת על אירועים שחוותה וכי היא מתאמצת בעדותה לדייק בפרטי האירוע. התרשמתי כי העדה לא הגזימה בתיאור האירועים ולא ניסתה להשחיר את דמותו של הנאשם או להחמיר בתיאור מעשיו. ר' הצליחה לתאר תמונה ברורה של מעשי הנאשם עם כניסתו אל בית המשפחה, שלב אחר

שלב, עד יציאתו מהבית. לאור אלה, עדותה נאמנה עלי וניתן לקבוע לפיה ממצאים ברמת הוודאות הנדרשת.

עדות של פ' עשתה גם היא רושם מהימן. התרשמתי כי מדובר בנער צעיר אשר חווה חוויות קשות במערכת היחסים עם אביו וניכר בו כי התקשה להעיד נגד אביו (העד בכה במהלך עדותו). על אף הקושי הרב שבמעמד מתן עדות נגד אביו הצליח העד להעיד באופן ברור. התרשמתי כי פ' סיפר על מעשים שקרו, התאמץ לדייק בפרטים, על אף שחלק מהמעשים בוצעו לפני כמעט שנה, והתרשמתי כי היה לו חשוב לפרוס את התמונה כהווייתה בפני בית המשפט, כאמור על אף הקושי. פ' תיאר למעשה זווית נוספת של האירועים, גם טרם כניסת הנאשם אל הבית והצליח להעביר בצורה ברורה את הדרך שעבר הנאשם עד לכניסה אל הבית ברוח סערה, ואת האלימות שהפנה כלפי אחיו פ' בתחילת האירוע.

מלבד זאת, פ' המשיך לתאר לפרטים את המשכו של האירוע בתוך הבית, החל משבירת הטלפון, לקיחת סכין המטבח ע"י הנאשם, תקיפתו ותקיפת אחותו וכן האיומים על שכנו נוח, ועשה זאת בצורה סדורה, שלב אחר שלב כשניכר כי מספר על חוויות שעבר והן חקוקות בזכרונו. פ' גם תיאר בצורה ברורה את האירוע מושא האישום השני, אשר קרה במהלך חג הקורבן, במהלכו היכה אותו אביו באמצעות קרש עץ ממוסמר ברגליו, וניכר כי האירוע זכור לו היטב וטראומתי עבורו.

עדותה של ר', בת ה-11 בלבד, עשתה רושם מהימן ביותר. ניכר היה כי מדובר בילדה נבונה ובוגרת מכפי גילה, וכי מעמד מתן העדות היה לה קשה מאוד. משכך, על מנת להקל עליה, עדותה הוקלטה והיא העידה באופן ישיר בערבית, ללא תרגום (בית המשפט, ב"כ הצדדים והנאשם שולטים בשפה). על אף הקושי, הצליחה ר' לפרט באופן מרשים, שלב אחר שלב באירועי האישום הראשון. ר' למעשה נכחה הן בשלב המוקדם, בו שהה אביה מחוץ לבית והכה את אחיה, והן בתוך הבית לאחר כניסת אביה אל הבית. בעדותה, הרבתה ר' בפרטים (ר' עמ' 14 לפרוטוקול המתורגם של העדה), תוך שהפגינה זיכרון מרשים. כמו כן שפת הגוף של העדה תאמה את תוכן דבריה, באופן שחזק את הרושם כי העידה על דברים אותם חוותה בגוף ראשון. ניכר היה בעדה, כי התאמצה לדייק בתיאור האירועים וכי למרות שהחווייה הייתה טראומטית עבורה היא הצליחה לתארה באופן ברור, על כל שלביה, ועל כן דבריה אמינים עליי.

גם עדותו של פ', אשר עסקה בשלב שטרם כניסת הנאשם אל הבית, הייתה אמינה ומשכנעת. פ' תיאר לפרטים את האינטראקציה שלו עם הנאשם, החל מדרישתו כי ייצא מן הבית על מנת לשוחח עמו, ועד לאלימות שנהג בו הנאשם, שכללה סטירות ויריקות ואשר הביאה לנפילתו במדרגות. ביחס לשלב זה באירוע, ראיתי לתת לעד את מלוא המשקל ביחס לתיאור האירועים, אשר גם עולים עין בעין עם תיאוריהם של אחיו, ר' ופ' שהיו עמו והיו עדים לאירוע. עם זאת חשוב לציין כי במהלך האירועים המתוארים בתוך הבית, שהה פ' מחוץ לבית המשפחה ולא היה עד להם.

עדותו של פ' חיזקה למעשה את תיאורו של אחיו פ' ביחס לאירוע מושא האישום השני. העד העיד כי הנאשם הכה את פ' במקל, אך ניכר היה בעדותו של פ' כי הוא ניסה לצמצם את האירוע, להקל במעשי אביו ולהגן עליו. כך, אמר כי לא הבחין בסימנים על רגליו של פ' וכי הייתה זו "מכה קטנה" (ש' 10, עמ' 16 לפרוטוקול מיום 01.07.18). לאור זאת ראיתי לייחס לעדותו של פ' משקל מוגבל, ולראות בה חיזוק בלבד לגרסתו המלאה והקוהרנטית של פ', אחיו, ביחס לאירוע מושא האישום השני.

עדות האם

עדותה של ד' ברובה הייתה עדות מפי השמועה והיא ניזונה מסיפוריהם של ילדיה. ברור לכל כי אמרותיה של האם על

הנעשה בתוך בית המשפחה כאשר היא שהתה אצל הרופא אינן קבילות ולא נתתי להן כל משקל. ועם זאת, במס' נקודות במהלך האירועים, הייתה העדה בטלפון עם ילדיה בעת קרות האירוע ושמעה על ביצוע המעשים בעת שנעשו וממקור ראשון (בתה ר' או בנה פ'). מעבר לכך, עם הגיעה אל דלת הבית, ובמשך כ-20 ד' עמדה מחוץ לביתה, כשילדיה בפנים יחד עם אביהם ושמעה צעקות אשר בקעו מתוך הבית. ביחס לאירוע מושא האישום השני, שוחחה עם בנה פ' בעת האירוע והעידה כי שמעה את צעקותיו של פ'. הדברים גם מתיישבים עם דבריו של פ', אשר העיד כי שוחח עם אמו בעת האירוע וסבר שיכלה הייתה לשמוע את הצעקות. לאור אלה, ראיתי בנקודות אלה, ובזהירות רבה, לראות בעדותה של האם, חיזוק לעדויות ילדיה.

מעבר לרושם החיובי אותו הותירו ילדיו של הנאשם, עדויותיהם מתיישבות זו עם זו לכדי תמונה ברורה וקוהרנטית של המעשים שביצע הנאשם במסגרת שני האישומים שיוחסו לו בכתב האישום. דבריהם של העדים תומכים איש בחברו ולא מצאתי כי נפלו סתירות של ממש בין העדים או בחקירותיהם הנגדיות.

ביחס למעשים שביצע הנאשם בתוך הבית, העידו ר', פ' ור' אשר גם עדויותיהם ביחס לכך היו ברורות וסדורות ותיארו בשלבים את מעשיו של הנאשם בתוך הבית מכניסתו ועד יציאתו ולמרות המעמד הקשה, שניכר בילדים, הם עשו זאת בדקדוק וניכר בהם כי עשו מאמץ לספר אמת. עדויותיהם השתלבו זו בזו וגם דבריהם אלה לא נסתרו בחקירותיהם הנגדיות. לטעמי, ניתן היה להסתמך על כל אחת מן העדויות גם כראיה יחידה לצורך קביעת ממצאים ברמת הודאות הנדרשת בהליך פלילי, ובוודאי שניתן לעשות זאת בהצטרף העדויות זו לזו.

עדות האם, אשר עמדה מחוץ לדלת הבית, ושמעה את המתרחש, אף היא חיזקה במידת מה את עדויות הילדים על הנעשה בתוך הבית, אם כי אציין כי גם ללא עדותה, היה די בעדויות הילדים, שכאמור היו אמינות עליי, כדי להבין באופן ברור את התמונה כפי שהתרחשה בתוך בית המשפחה.

ביחס לאישום השני, כאמור ראיתי לתת לעדותו של פ' את מלוא המשקל. כאמור פ' עשה עליי רושם אמין וניכר כי סיפר את אשר חווה, למרות הקושי הברור שבמתן עדות נגד אביו. עדותו של אחיו פ', אשר גם אם יש בה כדי לצמצם את האירוע, אינה שוחקת את משקל דבריו של פ', ואני מעדיף את גרסתו של פ' ביחס לחבלות אשר נגרמו לו, מה גם שיש לעניין זה תמיכה בדבריה של האם, ד'.

לאלה אוסיף את עדות הנאשם: הרושם הכללי מהודעותיו של הנאשם במשטרה ומעדותו לפני, היה כי הנאשם מתבצר בגרסתו ובתחושתו כי הוא הקרבן של הפרשה, ללא קשר לראיות אשר נשמעו או לעובדות המקרה.

גרסאותיו של הנאשם במשטרה אינן סדורות, סותרות אחת את השניה ולא מציעות הסבר מניח את הדעת למעשים המתוארים ע"י ילדיו. הנאשם קשר את עצמו לחלקים גדולים מהאירועים, וביניהם לרצונו להכות את פ', להחזקת הסכין ולאיומים. עם זאת ביחס לאלימות כלפי ילדיו התקשה הנאשם להודות במסגרת הודעותיו במשטרה וענה במעורפל בעניין.

בעדותו לפני חזר בו הנאשם מהכחשת חלק ממעשיו. הנאשם הודה כי ירק על בנו פ' ורצה להכות אותו אך הוא ברח ממנו והודה כי איים על בתו והרים עליה יד וכי דחף את פ', אך סייג זאת וטען כי עשה זאת על מנת להזיזם מהזכויות ששבר ברחבי הבית. הנאשם גם הודה כי הכה את פ' במקל (אישום שני), אך ציין כי מדובר כבר בסיפור ישן. למעשה הנאשם הודה בעדותו לפני במרבית העובדות המיוחסות לו בכתב האישום וביחס לעובדות אותן הכחיש, טען כי ילדיו מושפעים מאמם, גרושתו.

הכחשותיו של הנאשם עשו רושם רחוק מאוד מלשכנע וניכר היה בו כי הודה בדברים שהיו לו נוחים יותר, אך התקשה להתמודד בצורה ישירה עם עדויותיהם של ילדיו. מעבר לכך, הנאשם לא הציע שום הסבר הגיוני לפער בין עדותו שלו לבין עדויות ילדיו, והאשמת גרושתו בהפניית ילדיהם כנגד אביהם, אינה מסבירה את עדויותיהם ואינה מעוררת כל אמון.

מצבו הנפשי של הנאשם

מן הראיות עולה, כי הנאשם סובל מבעיה נפשית מסוימת. עם זאת, הנאשם נבדק על ידי פסיכיאטר ונמצא כשיר לעמוד לדין (ר' חוות דעת מיום 22.4.18). למרות ארכות משמעותיות שניתנו (ר' פרוטוקול דיון מיום 3.5.18 וכן דברי ב"כ הנאשם בע' 45 לפרוטוקול דיונים מיום 9.7.18 ומיום 16.9.18), לא הוצגה כל חוות דעת נגדית. מעבר לכך, הנאשם בעדותו הפנה למצבו הרפואי כאשר התקשה להשיב לשאלות - ונוצר הרושם כי מדובר בהתנהגות מניפולטיבית אשר נועדה לתרץ את העדר התשובות.

סיכום

לאור האמור למעלה, מרשיע את הנאשם בעבירות תקיפת קטין, איומים החזקת סכין והיזק בזדון על פי הוראות החיקוק והעובדות המיוחסות לו בכתב האישום.

ניתנה היום, ז' תשרי תשע"ט, 16 ספטמבר 2018, במעמד הצדדים